
Teatrologia w dydaktyce uniwersyteckiej.

Biuletyn Polonistyczny 15/46, 55-57

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Sekcja "Archiwum Tłumaczeń" uzyskała zezwolenie na wydanie w formie powielonej "Archiwum Tłumaczeń". Zeszyt ten zawierać będzie teksty teoretycznoliterackie tłumaczone przez studentów trzeciego roku filologii polskiej. Przewodniczącym Sekcji był mgr Józef Japola.

Redakcja "Polonisty" (przewodniczący: Piotr Doroszewski) wydała kolejny numer "Polonisty", poświęcony zagadnieniom metodyki - opracowany przez studentów IV roku, i uzyskała pozwolenie na wydawanie rocznika zawierającego nagrodzone prace studentów.

Problemom poezji poświęcony był także organizowany przez zarząd Koła cykl spotkań z twórcami i teoretykami poezji. Odbyły się cztery spotkania - ze Stanisławem Barańczakiem ("Jaka poezja jest dzisiaj potrzebna"), Janem Błońskim ("Tendencje barokowe we współczesnej poezji"), Anną Pogonowską i Jackiem Bierezinem (wieczory autorskie).

Członkowie Koła wzięli również udział w X Ogólnopolskim Studenckim Sympozjum Teatrolologicznym w Toruniu, gdzie nasze środowisko reprezentowały trzy referaty: "Adaptacja sceniczna »Peer Gynta« w warszawskim teatrze »Ateneum«" (Irena Rudzka, stud. III r. - III nagroda); "Sposoby kształtowania przestrzeni i ich funkcje znaczeniowe w jednoaktówce Krożka »Zabawa«" (Maria Rosińska, stud. II r. - wyróżnienie); "Zabiegi adaptacyjne K. Brauna w pracy nad tekstem C.K. Norwida »Aktor«" (Barbara Bieńkowska - stud. III r.). Jako jedyny z dyskutantów otrzymał nagrodę stud. Jan Ciechowicz. Opiekę nad sekcją "Zjazdową" sprawował mgr M. Lewko.

Opracował
mgr M. Lewko

TEATROLOGIA W DYDAKTYCE UNIWERSYTECKIEJ

Konferencja naukowa

W dniach 10-11 listopada 1972 r. odbyła się - zorganizowana przez Instytut Filologii Polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego - II Konferencja poświęcona "Teatrolologii w dydaktyce uniwersyteckiej". Na program Konferencji złożyło się 11 referatów i komunikatów, w których przedstawiciele różnych ośrodków akademickich dzielili się swoimi doświadczeniami w zakresie nauczania i

wiedzy o teatrze, oraz dyskusja. O pracach podejmowanych w poszczególnych ośrodkach mówili kolejno: doc.dr Stanisław Kaszyński (UŁ), doc. dr Roman Tabor ski (UW), doc. dr Jarosław Maciejewski (UAM), dr Janusz Degler (UWr), prof. dr Irena Sławińska (KUL). Ponadto mgr Krzysztof Miklaszewski (Kraków) wygłosił referat na temat "Współczesne teorie teatralne w dydaktyce uniwersyteckiej", mgr Urszula Aszyk (UŁ) - "IkonoGRAFIA w ówczesnych teatrologicznych", mgr Anna Kuligowska (UŁ) - "Dokumentacja historycznoteatralna w łódzkim ośrodku badań nad dramatem i teatrem", przedstawicielka WSP Kraków - "Wiedza o teatrze w kształceniu nauczyciela-polonisty", mgr Edward Orzechowski (UJ) - "Dokumentacja historycznoteatralna w Uniwersytecie Jagiellońskim".

W pierwszym dniu w obradach udział wzięli: instruktor do spraw teatru przy Wydziale Kultury KC PZPR Zygmunt Jagielski i prorektor PWST w Warszawie Jan Skotnicki.

Referaty i dyskusja wykazały, iż we wszystkich właściwie ośrodkach uniwersyteckich prowadzone są seminaria magisterskie i badania naukowe w dziedzinie teatrologii. Odbywają się one jednak, niestety, w warunkach "partyzantki" bądź "półpartyzantki", a prowadzący zajęcia zmuszeni są realizować program minimum - ze względu na bardzo przeciążony obecnie program studiów polonistycznych (gdzie zazwyczaj znajduje "schronienie" teatrologia). W tego rodzaju sytuacji nie może być oczywiście mowy o kształceniu wysoko kwalifikowanych specjalistów, lecz jedynie o wstępnej inicjacji w tę dziedzinę wiedzy.

Toteż kulminacyjnym punktem programu stała się dyskusja nad przedstawionym przez ośrodek krakowski projektem (doc. dra Jerzego Gota) regularnych pięcioletnich studiów teatrologicznych. Zabierający głos w dyskusji stwierdzili konieczność utworzenia katedry bądź instytutu, zajmującego się w całym tego słowa znaczeniu pracą badawczą i dydaktyczną w dziedzinie teorii i historii sztuk widowiskowych (teatru, filmu i telewizji) na tle ogólnej teorii kultury, z możliwością specjalizacji w każdej z wymienionych dyscyplin.

Powstanie tego rodzaju placówki nie jest oczywiście sprawą prostą: wiele mówiono na konferencji o trudnościach...

gramowych, kadrowych, o realnych możliwościach zatrudnienia dla przyszłych absolwentów. Pomimo to jednak uczestnicy Konferencji byli jednogłębni w opinii, że - oprócz utrzymania istniejących placówek przy polonistyce (co jest umotywowane przede wszystkim aktualnymi wymogami programu szkoły średniej) - istnieje pilna potrzeba założenia placówki specjalistycznej kształcącej pracowników naukowych, wysoko kwalifikowanych działaczy kulturalnych, kierowników i sekretarzy literackich teatrów, zespołów filmowych, radia i telewizji, dobrze przygotowanych kandydatów na studia reżyserskie, krytyków i dziennikarzy, redaktorów działów w wydawnictwach itd. Potrzeby społeczno-kulturalne zdają się w tym przypadku nie podlegać dyskusji.

Poza tym zgłoszone zostały projekty międzyuczelnianej wymiany pracowników naukowych (historyków i teoretyków teatru) oraz współpracy przedstawicieli różnych ośrodków w zakresie prac tego wymagających (np. słowniki, encyklopedie, prace zbiorowe). Powrócono również do zgłoszonej już na poprzedniej konferencji (Łódź, 1969) idei założenia "Biuletynu Teatrolologicznego" (na wzór "Biuletynu Polonistycznego").

Dr Zbigniew Osiński
Uniwersytet Warszawski

Z PRAC KATEDRY FILOLOGII WĘGIERSKIEJ UW

NAD POLSKO-WĘGIERSKIMI STOSUNKAMI

LITERACKIMI I KULTURALNYMI

Powołana do życia na podstawie polsko-węgierskiej umowy kulturalnej w 1952 r., Katedra Filologii Węgierskiej Uniwersytetu Warszawskiego obchodzi w roku bieżącym dwudziestolecie istnienia. Z tej okazji w dniach 25-27 X 1972 r. odbyła się sesja naukowa z udziałem uczonych polskich i zagranicznych, poświęcona dziejom polsko-węgierskich stosunków literackich i kulturalnych oraz pewnym aspektom ich powiązań z innymi literaturami Europy środkowej i wschodniej.

Problematyka stosunków polsko-węgierskich od początku zajmowała centralne miejsce w badaniach naukowych pracowników Katedry i grona związanych z nią badaczy. Grono to, początkowo